

Tuần Báo Vô Vi

22 tháng 6 năm 2025

Số 765

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Minh tâm kiến tánh là sao ?
- 2) Tình thâm nằm ở đâu ?
- 3) Làm sao mới biết được mình đã thanh tịnh ?
- 4) Muốn biết được sự siêu diệu sẽ cảm giác ra sao ?
- 5) Năm Mậu Dần kính chúc các bạn một năm thường lạc, dày công tu tiến, ước mong giải bớt sức chèn ép của thiên cơ ở kỳ tới
- 6) Muốn buông bỏ tất cả thì phải làm sao ?
- 7) Tuệ giác phát sáng từ đâu ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Monaco, 24/01/98 2:30 AM Hỏi: <i>Mình tâm kiến tánh là sao ?</i> Đáp: Thừa mình tâm kiến tánh là sống ở thế gian phải vượt qua sự kích động và phản động của trường đời, chán chường, dốc lòng tu sửa, lập lại sự quân bình điển tâm, trung tâm bộ đầu hội tụ, tự hiểu được vị trí của chơn tâm, trì chí niệm Phật giải nghiệp tâm, nhiên hậu mới thấy được tâm và thấy tánh trì trệ của chính mình, dẹp bỏ tự ái, hướng về thanh tịnh mà tu, trong nhện nhục, quân bình mới đạt pháp. Kệ : Hành thông giải quyết muôn chiều tiến Vị trí tâm linh chẳng có phiền Tranh chấp không còn duyên đạt đạo Quân bình sáng suốt hiểu huyền thông.	2) Monaco, 25/01/98 4:00 AM Hỏi: <i>Tình thâm nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa sự tiến hóa chung nằm ở tình thâm đạo mẫu, chung đường tu tiến. Kệ : Thực hành khai triển tạo thành duyên Bền chí tâm linh rõ mối giềng Hành khổ không than tâm dứt khoát Trì tâm tu luyện tự mình xuyên.
3) Monaco, 26/01/98 3:50 AM Hỏi: <i>Làm sao mới biết được mình đã thanh tịnh ?</i> Đáp: Thừa gặp trở ngại tâm không động tức là tịnh, giải quyết mọi sự rất sáng suốt, chẳng có sự buồn hay lo. Kệ : Tự mình thức giác chẳng còn lo Nhân quả gieo trồng chuyển quanh co Kiếp trước gieo nhân nay hái quả Bệnh tình cũng vậy tự mình mờ.	4) Monaco, 27/01/98 4:05 AM Hỏi: <i>Muốn biết được sự siêu diệu sẽ cảm giác ra sao ?</i> Đáp: Thừa muốn biết được sự siêu diệu phải có một ý chí vô cùng tận, nhiên hậu mới cảm giác được sự vô cùng sáng và trống không, chẳng có gì phải lo âu cả. Kệ : Nằm trong nguyên lý phải thật thà Thức giác minh tâm tự tiến hòa Giải tỏa muôn chiều trong ý tốt Hành thông tự đạt tự mình hòa.
5) Monaco, 28/01/98 00:00 AM Năm Mậu Dần kính chúc các bạn một năm thường lạc, dày công tu tiến, ước mong giải bớt sức chèn ép của thiên cơ ở kỳ tới. Kệ : Duyên lành đạt pháp tự siêng hành Giải quyết tâm linh tự đạt thanh Bớt khổ tâm vui tâm đạt pháp Duyên lành sớm đắc tự hòa thanh.	6) Monaco, 29/01/98 3:40 AM Hỏi: <i>Muốn buông bỏ tất cả thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn buông bỏ tất cả thì phải buông bỏ ngay trong tâm thức, không nên trối buộc mình trong chỗ thương nhớ. Không thương không nhớ thì mới dễ tu, quên đi chuyện trần tục thì hồn mới tự cảm thấy nhẹ nhàng. Ngược lại nếu tạo sự lo âu thì sẽ rối ren. Kệ : Tự mình thức giác chẳng gài then Thực hiện công phu khỏi thấp đèn Trí sáng tâm minh không dấy bận Quy thiên dễ dãi chẳng cơ hèn.

7) Monaco, 30/01/98 2:40 AM

Hỏi: *Tuệ giác phát sáng từ đâu ?*

Đáp: Thừa tuệ giác phát sáng từ chính giữa trước trán, nhắm mắt có thể nhìn xa hiểu rộng, không khác gì người đi săn ban đêm mang đèn nơi đó.

Kệ :

Tu lâu chẳng có lần mò tiền
Thức giác minh tâm chẳng có phiền
Thấy rõ mọi điều trong thức giác
Bình minh sáng tỏa chẳng lo phiền.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 25 (tiếp theo)

...

Khi mình hiểu được sự mê lầm của chính mình là không có cầu ai hết, thì chỉ tự sửa. Do ai mình sanh bệnh? Do ai mình bị đọa Địa Ngục?

Chính mình, có mắt mũi tai miệng, hướng ngoại và không có hướng nội để phát triển trung tim bộ đầu để thoát, thì không có cầu mong ai giúp đỡ được hết! Thành tâm tự nguyện tự sửa lấy chính mình và thấy rõ cái cơ cấu cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban là thể xác chúng ta, vi diệu vô cùng, rất có trật tự hòa hợp với luồng điện cả càn khôn vũ trụ. Nhưng mà sống, chỉ ăn mà không hiểu điện. Muốn hiểu điện thì chúng ta thấy rõ ràng, cắt một cục thịt heo thấy nó đỏ, rồi một chập thét nó đen đi. Luồng điện nó ly khai đó, nó trở về cát bụi, nó đen đi, không còn linh động như lúc mới làm thịt. Đó là điện. Mà cơ tạng chúng ta không có điện con người nó buồn rầu, yếu ớt, sự vận hành giao thông trong cơ tạng không tốt làm nguy hại vô cùng. Do ai? Do cái miệng tham lam. Đã tham mà còn dục. Tham đã hại rồi, còn dục còn hại nữa, bài tiết tinh khí, cơ tạng càng ngày càng yếu ớt, khó tu khó tiến cũng chính mình.

Ăn năn sám hối càng sớm càng tốt. Chỉ có chúng ta sai, chẳng có ai sai. Chính mình sai, mọi người trong gia đình hiểu như vậy thì gia đình tạo được

một hòa khí tốt đẹp vô cùng. Cuộc sống dưới mái nhà thương yêu của Thượng Đế đã ân ban, phục vụ cho nhau, không có cầu lợi ích kỷ tạo loạn, tạo khổ cho gia cang. Phải sửa mới tiến, không sửa không làm gì tiến được hết. Xưng danh tu phải tu cho đứng đắn, tu cho đàng hoàng, thật tâm thật tình tu, nhiên hậu mới có cơ hội phục vụ quần sanh. Quần sanh đang quây quần trong sự khổ, tranh chấp, chậm tiến, khối óc không mở. Chúng ta bằng lòng tu sửa để cho khối óc chúng ta mở, cơ tạng chúng ta thông, hòa hợp với nguyên lý của càn khôn vũ trụ. Hỏi chúng ta làm gì? Chúng ta làm một việc cho tất cả mọi việc, ảnh hưởng tất cả mọi người cùng tu cùng tiến trong nguyên lý sẵn có chớ không có xin xỏ bất cứ ai hết.

Hành đi sẽ rõ. Vốn Trời Đất đã cho không có eo hẹp với chúng ta mà chúng ta manh tâm eo hẹp là tự hại, tự giết mình. Những người keo kiệt eo hẹp đó cuối cùng máu huyết vận hành không được thì chỉ có chờ chết thôi, sanh ra bệnh nan y chỉ có chờ chết thôi. Còn người tu nó lợi lộc cái chớ nào? Lúc sống nó lo cho phần hồn, biết tu tự giải, lo cho phần hồn thì lúc chết phần hồn nó sẽ được thanh nhẹ. Đó là lo cho tương lai.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

HƯƠNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo thiên hương tâm cho ông NGUYỄN VĂN KHUÊ tức THẦY HAI mà ĐỨC THẦY thường hay kể trong băng giảng được siêu thăng tịnh độ.

CÁO PHÓ
GIA ĐÌNH CHÚNG TÔI VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾC BÁO TIN

ÔNG: NGUYỄN VĂN KHUÊ
Sinh năm 1920
Từ Trán Vào Lúc 18 Giờ 00 Phút, Ngày 16 Tháng 06 Năm 2025
(NHÂM NGÀY 21 THÁNG 05 NĂM ẤT TÝ)

**HƯƠNG THỂ BÁCH NIÊN
CHƯƠNG TRÌNH TANG LỄ**
LỄ NHẬP QUAN LÚC: 02 giờ 00 phút, NGÀY 17 THÁNG 06 NĂM 2025
(NHÂM NGÀY 22 THÁNG 05 NĂM ẤT TÝ)
LỄ ĐỘNG QUAN LÚC: 09 giờ 30 phút, NGÀY 21 THÁNG 06 NĂM 2025
(NHÂM NGÀY 26 THÁNG 05 NĂM ẤT TÝ)
LINH CỨU ĐƯỢC AN TÁNG TẠI ĐẤT NHÀ
TRONG LÚC TANG GIA BỐI RỐI KHÔNG TRÁNH KHỎI THIẾU SÓT,
KÍNH XIN QUÝ VỊ NIỆM TÌNH THA THỨ
TANG GIA ĐỒNG KÍNH BÁO

**DỊCH VỤ MAI TÁNG
TÂM ỨT (RẠCH GIA)**
ĐT: 090.752.52.00 - 091.847.94.62 (RẠCH GIA)

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 26 tháng 12 năm 1971

Thế sự phân hành chuyển hóa thân
Đổi thay duyên cảnh tiến theo phần
Tình duyên thông cảm đồng chung kết
Tiến hóa quây quần luận xét phân.

Đó đây đây đó xa gần,
Phân cao xét thấp góp phần dựng xây.
Minh minh yếu yếu đêm ngày,
Say sưa thân cảnh đổi thay thế tình.
Lắm khi xét họ hiểu mình,
Mang thân động loạn cực hình phải mang.
Hai nơi địa ngục thiên đàng,
Bàng hoàng tự xét mở màn nơi nao ?
Chỉ lo tự vệ tự rào,
Người ngay chẳng có, có màu tham sân.
Thiên đàng xa cách đất gần,
Chuyển thân khó tiến khó lần tiến tu.
Ước sao sớm được đắp bù,
Tình thương bao phủ dẹp mù khai minh.
Rõ thiên rõ địa thiên tình,
Vô Vi là cõi an ninh muôn đời.
Tiến theo chuyển hóa không rời,
Núi cao biển rộng lập lời tán khen.
Khen cho tạo hóa khéo rèn,
Núi sông minh bạch tạo đèn quang minh.
Vô Vi pháp lý chơn tình,
Tự ban ánh sáng cho mình tự xây.
Gắng tu chớ ỷ nơi thầy,
Sửa tâm sửa tánh có ngày tự minh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI HAI (tiếp theo)

TẾ PHẬT LUẬN VỀ SỰ BỐ THÍ

BỎ CHẤP TƯỚNG GIỮ TÂM THÀNH NHIỀU ỨNG NGHIỆM

THÁNH MẪU BÀN VỀ LUẬT NHÂN QUẢ

THIỆN ÁC BÁO ỨNG ĐỀU DO TÂM

...

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư quả là siêu diệu, có lẽ đợi tới khi thanh niên đó tỉnh ngộ mới từ bỏ tính lỗ mãng đó được.

Tế Phật: Cũng bởi thanh niên ấy từ bé lớn lên giữa một gia đình không yên ấm hòa thuận, cho nên lòng luôn luôn nuôi nấng sự bất mãn, khiến trở thành kẻ bất lương, do đó việc nuôi nấng dạy dỗ con cái trong nhà phải luôn luôn để tâm lo lắng. Phải thực hành tình yêu thương rộng lớn, sự chịu đựng vô biên để vun bồi hạnh phúc gia đình, còn không nuôi con sẽ chẳng thể thành rồng mà thành cọp dữ, chúng sẽ gây đau khổ cho gia đình, tan nát cho đoàn thể và bất hạnh cho quốc gia.

Thái Sinh: Thừa ân sư, con từng biết một gia đình chỉ có một đứa con trai, song vô phước khi bơi lội bị chết đuối, do đó cha mẹ nó vô cùng đau khổ.

Tế Phật: Hai mươi năm trước có một gia đình sinh được một đứa con, năm mười tuổi đứa trẻ đó qua đời, cha mẹ nó vô cùng đau đớn, thất vọng, vì bao nhiêu ước vọng đặt ở nơi đứa trẻ đều tan vỡ cả đời sống trở thành vô nghĩa, mất hết lạc thú. Do đó cha mẹ nó quẩn trí quyết định tự vẫn bằng cách leo lên núi cao nhảy xuống vực sâu để mong gởi tâm linh hồn cùng núi xanh, nước biếc. Nhưng khi họ vào tới chân núi có một ngôi chùa thờ Phật, trong chùa có một vị ti kheo an nhiên tự tại, lâng lâng thoát tục, khiến họ

hồi tâm, đổi ý, bàn tính lại với nhau rằng: “Chúng mình lại có thể u mê tới mức này được sao? Vị tì khưu đó chẳng có con cái, đời sống vẫn bình an thơ thới, giống hết ngày xưa mình từng sống trải qua, chỉ có chấp trước, không chịu xả bỏ ý tưởng bị mất mát ám ảnh, nên mới đi tìm cái chết. Giờ đây ta chuyển tâm chấp trước thành ra tâm cứu giúp kẻ khác, há lại chẳng đạt được hạnh phúc vĩnh cửu hay sao?

Sau khi cặp vợ chồng thức tâm liền vứt bỏ tính ngã chấp, mặc dù không con song chuyên lo cứu giúp các cô nhi viện, lấy việc giúp đỡ mọi người làm điều hạnh phúc, lại còn nhận nuôi con nuôi, chăm làm điều phước thiện, để lại tiếng thơm muôn đời tại cõi thế gian. So sánh với đời sống trước đây, thấy rằng rất là hạnh phúc ấm êm, vợ chồng sau này đều sống tới tuổi bát tuần, khi lìa đời

hồn phách bay lên cõi vô cực, sống tiêu dao mãi mãi.

Thái Sinh: Được nghe ân sư kể lại chuyện xưa tích cũ, quả là tinh thần được nâng cao, người ta nếu mở rộng được lòng yêu thương, đức từ bi quảng đại, chỉ nghĩ làm lợi cho người, ra sức xây dựng cõi trần khổ hải thành chốn thiên đàng cực lạc, thì chẳng đẹp đẽ tốt lành lắm sao? Há lại cam chịu buộc trói, chôn vùi tâm linh, để rồi toàn chuốc lấy sự khổ đau.

Tế Phậ: Đúng vậy, bữa nay tạm ngưng cuộc vân du tại đây, mau lên đài sen, trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa, con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phậ: Đã về tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

